

Cine sunt beneficiarii reali ai amnistiei?

Mult așteptatul proiect de amnistie fiscală a fost, în cele din urmă, aprobat și publicat în Monitorul Oficial nr. 648, din data de 5 august 2019. Este vorba de Ordonanța Guvernului nr. 6, din 31 iulie 2019, privind instituirea unor facilități fiscale.

Pe lângă foarte elaboratul *Capitol I*, dedicat exclusiv restructurării obligațiilor bugetare restante mai mari de 1 milion de lei înregistrate de persoane juridice (persoane care, surprinzător, nu se afla totuși în insolvență), ce pot beneficia atât de anularea tuturor accesoriilor, cât și a unui procent de până la 50% din obligațiile principale, legiuitorul a inclus și un *Capitol II* care se dorea – cel puțin inițial, să se aplice tuturor celorlalți debitori, atât când sumele erau mai mici de 1 milion de lei, cât și atunci când depășeau pragul respectiv. Înțelegem ca scopul măsurilor din cadrul acestui capitol este acela de a asigura recuperarea debitului principal, acordându-se în schimb anularea accesoriilor corespondente.

Remarcăm, însă, o schimbare majoră în ceea ce privește sfera de aplicare a Capitolului II, acesta vizând atât toate tipurile de debitori care au obligații bugetare restante mai mici de 1 milion de lei, cât și toate tipurile de debitori, care au obligații bugetare restante mai mari de 1 milion de lei, **cu excepția persoanelor juridice.**

Cu alte cuvinte, cei mai mulți dintre cei interesați de acest „balon de oxigen”, atât de clamat în spațiul public în perioada anterioară, au fost excluși, fără nicio explicație și fără niciun argument. Nota de fundamentare a actului normativ nu conține nimic edificator. Dimpotrivă – se afirmă în numeroase rânduri ca scopul acestei amnistii este acela de a îmbunătăți mediul de afaceri, de a recupera obligațiile restante etc. și, în special, faptul că de dispozițiile ei pot beneficia toți contribuabilii și, mai ales, „toate persoanele juridice, de drept public sau privat”.

Considerăm că în acest fel se realizează o discriminare evidentă: persoanele juridice de drept privat sau marea majoritate a acestora nu au, practic, la îndemână niciun instrument pe care să îl poată folosi spre a beneficia de această amnistie. Ce este încă și mai discriminatoriu este faptul că un sediu permanent sau o sucursală a unei persoane juridice străine de drept privat, neavând personalitate juridică, se poate încadra în sfera de aplicare a *Capitolului II* și, deci, poate beneficia de amnistie pentru obligații bugetare restante mai mari de 1 milion de lei!

Sunt, bineînțeles, și alte neajunsuri ale actului normativ, perpetuate încă din prima versiune a proiectului. Cu titlu de exemplu, amintim situația debitorilor cărora li s-au comunicat decizii de impunere (chiar cu sume mai mici de 1 milion de lei) între 1 ianuarie 2019 și intrarea în vigoare a actului normativ, care nu sunt cuprinși în niciunul din scenariile în care ar putea beneficia de amnistie. Comparativ, dacă ar fi primit decizia de impunere până la 31.12.2018 sau dacă la data intrării în vigoare a actului normativ ar fi avut în desfășurare o inspecție fiscală, atunci

ar fi putut beneficia de amnistie.

Concluzionam, aşadar, ca suntem din nou în faţa unui act normativ potenţial generator de controverse între contribuabili şi autoritaţi. Aşteptam cu interes legea de aprobare a ordonanţei, sperând la reparaţii corespunzatoare.